

Jan Wadowski

XXXII Wrocławskie Dni Duszpasterskie: Katechizujący czy katechizowani? - w dziesięciolecie powrotu religii do szkoły (27-29 VIII 2002 r.)

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/2, 125-127

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OMÓWIENIA I RECENZJE

XXXII Wrocławskie Dni Duszpasterskie: *Katechizujący czy katechizowani? – w dziesięciolecie powrotu religii do szkoły (27-29 VIII 2002)*

W trzechsetlecie Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu organizatorzy, a więc JEM Ks. kardynał Henryk Gulbinowicz, arcybiskup Metropolita Wrocławski, oraz niezmordowany organizator różnego rodzaju spotkań JM. ks. inf. prof. dr hab. Ignacy Dec, Rektor PWT, zaproponowali jakże aktualny temat katechezy w szkole, sytuacji katechetów, ich statusu w szkole, ich ciężkiej pracy i perspektyw. Na Dni przybyło ponad 700 osób, w dużej mierze byli to katecheci Archidiecezji Wrocławskiej. W niniejszym streszczeniu przedstawimy tylko pobieżny obraz WDD. Osoby zainteresowane treścią tych spotkań można odesłać do dokładniejszego streszczenia WDD, które ukaże się w tegorocznym 2 numerze „Wrocławskiego Przeglądu Teologicznego” w dziale *Omówienia i Recenzje* oraz do pozycji książkowej, która zostanie wydana przez Wydawnictwo PWT¹, zawierającej wszystkie wykłady spotkań wrocławskich.

XXXII WDD rozpoczęło się Mszą św. odprawioną w archikatedrze wrocławskiej pod przewodnictwem i z homilią ks. bpa Leszka Sławoja Głodzia, Biskupa Polowego WP. Słowo wprowadzające wygłosił ks. kard. Henryk Gulbinowicz. Ks. bp. Głódź rozpoczął również, po wprowadzeniu ks. Rektora, Dni Duszpasterskie wystąpieniem na temat Nowej Ewangelizacji w warunkach demokracji liberalnej. Zadanie jest niewątpliwie bardzo trudne, jednak nie niemożliwe. Następnie uczestnicy mogli wysłuchać wystąpienia ks. inf. prof. dr. hab. Jana Kruciny, nestora spotkań na PWT, który organizował je od samego początku, przed trzydziestu paru laty. Ten wybitny uczony podjął trudny temat świętości katechezy i świeckości szkoły, która bazuje na zasadzie rozdziału Kościoła od Państwa. Dzisiejsza szkoła – i nie ona tylko – ztraca poczucie tajemnicy, zamyka na nią młode umysły, wprowadzając wybujały racjonalizm. Należy podkreślić, że katecheza przynosi pełną, nie zredukowaną wizję człowieka w relacji do Boga. Tego nie jest w stanie dać żaden przedmiot szkolny. Ma ona nieść perspektywę wielkości człowieka realizującą się przez świętość. Rozum nie jest temu przeciwny, a wręcz odwrotnie. Ks. Infułat przypomniał, iż ulubionym tworem Bożym jest rozum, a jeden z darów Ducha Świętego to właśnie dar rozumu. Katecheza więc wprowadza uniwersalny, całościowy humanizm. W takim kontekście katecheta, jako świadek Chrystusa, może dokonać wiele dobrego. W świecie

---

¹ Adres internetowy: <http://www.pft.wroc.pl>, zamówienia – e-mail: wydawca@pft.wroc.pl

zatracania ludzkiej godności trzeba podkreślić, że to właśnie katecheza jest w stanie tę godność przywracać poprzez przekazywanie padającego na człowieka odblasku Bożej chwały. Katecheza może przynieść wskazówki młodym, którzy zagubili sens życia. Trzeci wykład to przedłożenie filozofa, wspomnianego już dwukrotnie ks. Rektora Ignacego Deca. Wykład został podzielony na trzy części: najpierw była mowa o rodzajach wiedzy, następnie o specyfice poznania religijnego i wiedzy religijnej, i wreszcie o podmiotowych warunkowaniach przekazu katechetycznego. Ks. Rektor wskazał, że wiedza katechetyczna jest innym rodzajem wiedzy niż wiedza ściśle naukowa czy filozoficzna. Wiedza ta przynosi człowiekowi odpowiedzi na najgłębiej nurtujące go pytania egzystencjalne. Jest to wiedza domagająca się stosowania w życiu. W akt wiary angażuje się nie tylko ludzki intelekt, ale także ludzka wola. Można oczywiście próbować żyć bez Boga. Doświadczenie jednak wskazuje, że jak człowiek przestaje wierzyć w Boga, zaczyna wierzyć w cokolwiek. Jaka może być w tym kontekście rola katechety? Otóż katecheza jest przekazem osobowym, jest przekazem osoby. Katecheta musi więc być świadkiem, i jako świadek może stać się wiarygodny. Jest to bardzo trudne, ale nie niemożliwe zadanie katechety. Proponowanie usunięcia religii ze szkoły wypływa z pragnienia usunięcia religii z życia publicznego, z polityki i pracy. Wynika ono z ideologicznych uprzedzeń, a w konsekwencji prowadzi do zagubienia głębszych nieinstrumentalnych wartości w społeczeństwie.

Dzień drugi rozpoczął znany autor podręczników katechetycznych ks. prof. dr. hab. Jan Szpet z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, który podjął temat *Katecheza w szkole po dziesięciu latach – doświadczenia i postulaty*. Ks. prof. Szpet opierał się na różnorodnych badaniach socjologicznych, które przekazują aktualny obraz katechezy w szkole. Z całego bogactwa myśli tego wystąpienia, można wybrać dwie: 1) trzeba szukać nowej formy katechezy w szkole, jako że katecheza tradycyjna już w jakiś sposób się nie sprawdza, ponieważ nie trafia do mentalności współczesnych młodych, zarówno dzieci i młodzieży; 2) istnieje pilna potrzeba odnowy formacji katechetów. Sfera ta jest bardzo zaniedbana, a odpowiedzialność za nią ponoszą nie tylko sami katecheci, ale także duszpasterze.

Następnym prelegentem był ks. prof. dr. hab. Kazimierz Misiaszek SDB z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego z Warszawy. W opinii ks. Prof. Misiaszka najważniejszym zadaniem jest katecheza dorosłych, ponieważ tylko oni mogą stać się w pełni dojrzałymi chrześcijanami.

Kolejna wielka postać to ks. bp Dominik Duka z Czech, który w swoim wykładzie zatytułowanym: *Katechizacja w Republice Czeskiej – odmiany, trudności i perspektywy* zaprezentował historię Kościoła w Czechach po wojnie.

Następny wykład zaprezentował ks. dr Roman Drozd, Dyrektor Wydziału Katechetycznego Kurii Wrocławskiej. Temat wykładu: *Katechizowanie katechizujących – formacja podstawowa i permanentna katechetów*. Szczególnie ważną myślą tego wystąpienia jest podkreślenie głębokiego personalizmu katechezy, która jest formą uduchowienia – jakże potrzebnego! – współczesnej kultury.

Trzeciego dnia WDD uczestnicy mieli okazję posłuchać ks. prof. dr. hab. Antoniego Kielbasy, który, jako historyk, wygłosił wykład na temat: *300 lat służby Wydziału Teologicznego Kościołowi na Dolnym Śląsku*. W kontekście Obchodów 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego ks. prof. Kielbasa podkreślił, iż Uniwersytet powinien zasypywać przestrzeń między naukami przyrodniczymi a humanistycznymi.

Drugim wykładowcą był abp Damian Zimoń, Arcybiskup Metropolita Katowicki, przewodniczący Komisji Episkopatu ds. Duszpasterstwa Ogólnego. Abp Zimoń obdarzył słuchaczy pięknym wykładem o liturgii pod tytułem: *Celebracja misterium chrześcijańskiego (program duszpasterski na rok 2003)*. Metropolita Katowicki podkreślał, iż wielu wiernych, może na skutek złej katechezy, nie doszło jeszcze do doświadczenia wiary i spotkania z Chrystusem w liturgii. Przy okazji tego mądrego wykładu głos zabrał, nie po raz pierwszy, Metropolia Wroclawski ks. kard. Gulbinowicz, który podkreślał konieczność przynależenia katechety do Akcji Katolickiej oraz uczestniczenie w Eucharystycznym Ruchu Młodych.

W Polsce pracuje 22 tys. księży i 36 tys. katechetów. To już znaczące środowisko.

Jak zawsze podczas Dni Duszpasterskich uczestnicy mieli okazję uczestniczyć po wykładach w konwersatoriach, które prowadzą wieloletni praktycy w różnych dziedzinach duszpasterstwa, katechezy, niejednokrotnie bardzo specjalistycznej, jak np. katecheza w szkole specjalnej. Oprócz tego, przy pełnej katedrze wrocławskiej, uczestnicy słuchali głęboko ewangelicznych konferencji wieczornych głoszonych przez ks. prof. dra hab. Romana E. Rogowskiego.

XXXII Dni Duszpasterskie we Wrocławiu obfitowały w bogactwo myśli i pozwoliły na głębszą refleksję nad katechezą w szkole. Można było zaobserwować większy niż przed rokiem udział mediów, głównie telewizji lokalnej i prasy.

Jan Wadowski

Tematyka religijna na XXXI Zjeździe Polskiego Towarzystwa Psychologicznego (Lublin 5-8 IX 2002)

Od 5 do 8 września 2002 r. w Lublinie, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (częściowo także w gmachu UMCS) obradował XXXI Zjazd Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. W obradach tego pierwszego w nowym wieku zjazdu udział wzięło prawie 1200 psychologów z całej Polski, którzy wysłuchali w ramach obrad plenarnych dziewięciu wykładów oraz uczestniczyli w 68 sympozjach w ramach trzynastu grup tematycznych. Program Zjazdu uzupełniały warsztaty i sesje plakatowe.

Sympozja były poświęcone następującym zagadnieniom:

1. Psychologia rozwoju i edukacji (5 sympozjów)
2. Psychologia procesów poznawczych (8 sympozjów)
3. Psychologia społeczna. (4 sympozja)
4. Psychologia kulturowa (2 sympozja)
5. Różnice indywidualne (3 sympozja)
6. Psychologia fizjologiczna (1 sympozjum)
7. Osobowość i psychoterapia (7 sympozjów)
8. Neuropsychologia (2 sympozja)
9. Psychologia pracy, organizacji, zarządzania i marketingu (5 sympozjów)
10. Psychologia sądowa i penitencjarna oraz problematyka agresji (4 sympozja)
11. Zdrowie, stres, choroba (19 sympozjów)